

Bu içeriği **hem sesli** olarak dinleyebilir (Yukarıda yer alan kısımdan), **hem de okuyabilirsiniz**.

Mazgal

Önce sert topuk sesleri gelir öteden. Sonrası soğuk zincir sesi, ve ardından sert kilit. Bir küçücük mazgalın hızlıca demire çarpması ile irkilirsin. O... birkaçı... ya da herkes kulak kesilir. Dünyaya açılan kapıdır o dikdörtgenden mazgal... Mutluluğun, sevincin, hüznün, rızkıdır.

Bazen gelen yârin, evladın ya da ana babanın habercisidir bu açılış. "Hazırlan! ziyaretçin var" diye bağırır soğuk bir ses. Ama söyleyiş soğuk da olsa, kalpte bıraktığı sıcaklık yeterdir. Geleni göreceğ olmanın heyecanı o daracık dikdörtgenden ulaşır kulaklara... oradan da yüreklerle! Hazırlanırsın... en güzel kıyafetlerin, traşın, kokunla hemen kapının önünde heyecanla dikiliverirsin... Üstteki küçücük camdan, seni sevdiklerine götürecek gardıyanı gözlemeye koyulursun...

Bazen açılan bu daracık dikdörtgen, gelen bir mektubun müjdecisidir. Sonraki mektup gelene kadar satır satır, tekrar tekrar, virgül atlamadan okunacak o mektubun habercisi... Hele bir de fotoğraf varsa içinde yârdan, evlatlardan o bambaşka... Hemen yatağına şöyle uzanıverdiğinde göreceğin yere özenle iştirirsin onları... Dönüp dönüp bakarsın... Gözyaşındır, duandır, çoğu zaman da umudundur onlar...

Günde 3 öğün gelen rızkıdır bu daracak dikdörtgen... Geliş saati bellidir... Biraz gecikiverdi mi başlarsın yol gözlemeye o yukarıdaki camdan. Sonra o soğuk mazgal sesi ve uzatırsın kaplarını... istihkakın kadarını alırsın... Sonra geçersin masa başına, hazırlarsın birer birer tencereleri... Dağıtırsın en ince hassasiyette herkese, bir kuyumcu gibi.. Hak geçmesin istersin...

O sert mazgal sesi kimi zamanda bir hüznün habercisidir. Açılır önce, verirler hiç acımadan kara haberi ve sonra kapatıverirler yüzüne haşince... Öylece kalakalırsın, donuk ve anlamsız bakışlarla.. Çökersin en yakın bir yere, gözlerin mazgalda... Toplaşır dostların, dert ortakların... Tesellin olurlar... Daralırsın, çıkarsın avluya, bir nefes alırsın... Ya tek başına kalanlar!!! Daracık mekan tüm duvarları ile üstüne gelir bir anda, avluya da çıkamazsın ki...

O mazgalın hem kederi hem de sevinci aynı anda yaşatmak için açıldığı gün ise, o harika haberin verildiği gündür. Olanlardan habersiz yatağına uzanmışken duyarsın o soğuk sesi... biri haykırır ismini... Koşarsın apar topar... "Eşyalarını topla TAHLİYE" deyiverir bir anda... İnanamazsın... Nedendir bilinmez demeyeceğim!!! sevin sen mi, üzül sen mi bilemezsin...

İkiye bölünüverir kalbin... Bir tarafı biraz sonra sarılacakların için atmaya başlar, bir tarafı ise geride bıraktıkları için... Hayatımda hiç yaşamasaydım diyeceğin o anları yaşayıverirsin eşyalarını toplarken... Herkeste bir anın kalsın istersin, dağıtırsın tüm herşeyini sevdiklerine... Her bir dostta bir parçan kalsın istersin, ama en önemlisi yüreğinin onlar için atan yarısını bırakırsın onlara, unutamazsın...

Dünya'ya açılan tek yerindir o mazgal... Mutluluğun, sevincin, hüznün, rızkıdır... Beklersin sabırla! O nihai güzel haberin verileceği günü... Bakarsın, açılmış birgün o dikdörtgenden demir parçası... Ve sonra, göklerden gelen o muştuyu seslendiren bir haykırış! "Herkes toplansın eşyalarını, TAHLİYE..."

Çabuk gelin, dünya siyah beyaz...

Serkan Gümüş